

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในช่วงเวลาที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะได้รับรายได้ตามนั้น ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะเข้ามาใกล้ชิดกับพ่อมากขึ้น
- คำถาม:** ลูกๆ ที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงจะรู้สึกละอายใจในประเด็นใด?
- คำตอบ:** พวกเขาจะรู้สึกละอายใจมากที่จะเก็บบันทึกจารึกของการจดจำระลึกถึง พวกเขาสงสัยว่าบาบาจะพูดว่าอย่างไรถ้าพวกเขาเขียนความจริง อย่างไรก็ตามหากลูกๆ เฝ้าแต่เขียนจารึกของลูกอย่างซื่อสัตย์ ก็จะมีประโยชน์ในสิ่งนี้สำหรับลูก มีประโยชน์อย่างมากในการเขียนจารึก บาบาพูดว่า ลูกๆ อย่าได้รู้สึกละอายที่จะทำสิ่งนี้

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ มาที่นี่แต่เนิ่นก่อนเวลา 15 นาทีและนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ เวลาที่ลูกไม่มีสิ่งใดอื่นที่จะทำที่นี่ ลูกมาเพื่อนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่มีคำแนะนำของพ่อ ที่ลูกได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น นั่นคือ พ่อของลูกๆ ทั้งหมด ด้วยการจดจำพ่อ ลูกควรจะสามารถจดจำมรดกของลูกได้โดยอัตโนมัติ ลูกไม่ใช่เด็กทารก แม้ว่าลูกจะเขียนว่าลูกอายุ 5 เดือนหรือ 2 เดือน อวัยวะทางร่างกายของลูกก็ใหญ่โต พ่อทางจิตอธิบายว่าลูกต้องนั่งที่นี่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์และลูกกำลังทำความเข้าใจว่าลูกได้ดำเนินการจดจำระลึกถึงพ่อหรือไม่หรือว่าสติปัญญาของลูกนั้นเร่ร่อนไปในทิศทางอื่น นอกจากนี้ยังอยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่าเวลานี้บาบาจะมาและสิ่งนี้คือการจดจำระลึกถึงเช่นกัน ลูกจดจำท่านเป็นเวลายาวนานแค่ไหน? ลูกควรเขียนสิ่งนี้อย่างซื่อสัตย์ในจารึกของลูก โดยการเขียนสิ่งที่เปี่ยมเท็จ ลูกก็จะสะสมบาป 100 เท่าและจะมีการสูญเสียมากขึ้น ดังนั้นลูกต้องเขียนความจริง ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และลูกรู้ว่าลูกจะเข้ามาใกล้ชิดบาบามากขึ้นเรื่อยๆ ในที่สุดเมื่อการจดจำระลึกถึงของลูกจบลง ลูกก็จะไปหาบาบา และจากนั้นบางคนก็จะลงมาอย่างรวดเร็วเพื่อเล่นบทบาทของเขาในโลกใหม่และคนอื่นๆ ก็จะนั่งอยู่ที่นั่นต่อไป ลูกจะไม่มีความคิดอื่นใดที่นั่น นั่นคือดินแดนแห่งการหลุดพ้นที่ลูกอยู่เหนือความทุกข์และความสุข เวลานี้ลูกกำลังทำความเข้าใจว่าทำไมลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น ด้วยการเก็บจารึกของการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะสามารถซึมซับความรู้ได้ดี มีเพียงคุณประโยชน์เท่านั้นในการบันทึกจารึก บาบา รู้ดีว่าเป็นเพราะลูกไม่ได้ดำเนินการจดจำระลึกถึงที่ลูกรู้สึกละอายใจที่จะเขียนจารึกของลูก “บาบาจะพูดว่าอย่างไร? บางทีท่านอาจจะบอกให้ทุกคนฟังในมูร์ลี” พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของการละอายใจเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนรู้ที่อยู่ในใจของลูกว่าลูกมีการจดจำระลึกถึงหรือไม่ พ่อผู้ให้คุณประโยชน์อธิบายว่า หากลูกจดบันทึกจารึกของลูกก็จะมีคุณประโยชน์ ในขณะที่ลูกนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อรอบาบา, จารึกของการจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นไร? ลูกควรจะเห็นความแตกต่าง ผู้ที่เป็นที่รักก็ได้รับการจดจำอย่างมากมาย เมื่อกุมารและกุมารีนั้นหมั่นหมายกัน การจดจำระลึกถึงกันและกันก็อยู่ในหัวใจของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้เห็นกัน พวกเขา ก็รู้ว่าพวกเขาได้หมั่นหมายกันแล้ว และหลังจากแต่งงานกันแล้วการจดจำระลึกถึงนั้นก็มั่นคง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบาคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก แม้ว่าลูกไม่เคยเห็นท่าน ลูกก็สามารถเข้าใจท่านด้วยสติปัญญาของลูก โอเค หากพ่อนั้นอยู่เหนือรูปและนาม แล้วเหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาท่าน? เหตุใดลูกจึงจดจำท่าน? ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปหรือนามหรือสิ่งที่ไม่มีที่สิ้นสุดจะสามารถคงอยู่ได้ นั่นเองสิ่งที่มองเห็นได้จึงเป็นสิ่งที่พูดได้ถึงได้ ลูกสามารถเห็นท้องฟ้าและดังนั้นลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท้องฟ้าไม่มีที่สิ้นสุด ผู้คนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจดจำพระเจ้าและพูดว่า โอ้ พระเจ้า! ดังนั้นลูกไม่สามารถเรียกท่านว่าไม่มีที่สิ้นสุด ด้วยการพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” ลูกจะจดจำท่านได้ในทันที และดังนั้นท่านมีอยู่จริงอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณสามารถเข้าใจได้ ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ มีเพียงพ่อเดียวเท่านั้นของดวงวิญญาณทั้งหมดและลูกต้องรู้จักท่านด้วยเช่นกัน ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังสอนลูก ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้ว่าคุณสอนลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะ กฤษณะสามารถมองเห็นได้ผ่านตาเหล่านี้ ลูกไม่สามารถพูดถึงเขาว่าเขาอยู่เหนือรูปและนามหรือไม่มีที่สิ้นสุด กฤษณะจะไม่เคยพูดว่า จดจำฉันผู้เดียวเท่านั้น เขาอยู่เบื้องหน้าลูก เขาไม่สามารถเรียกว่าบาบาเช่นกัน ผู้เป็นแม่คิดว่ากฤษณะนั้นเป็นเด็กทารกและทำให้กฤษณะ(รูปบูชาของกฤษณะ)นั่งอยู่ในตักของพวกเธอ ใน

วันเกิดของกฤษณะพวกเขาก็แกว่งกฤษณะในเปล กฤษณะนั้นจะอยู่อย่างป็นเด็กเล็กๆเสมอหรือ? ได้มีการแสดงว่าเขา กำลังร้ายรำและดังนั้นเขาได้เติบโตขึ้นเล็กน้อยอย่างแน่นอน ไม่ว่าเขาจะโตขึ้น, เกิดอะไรขึ้นกับเขา, หรือเขาไปที่ไหนก็ ไม่มีใครรู้ เขาจะไม่มียาร่างกายที่เล็กอยู่เสมอไป ผู้คนไม่ได้คิดถึงสิ่งเหล่านี้เลย ระบบของการกราบไหว้บูชาที่ ฯลฯ ได้ดำเนินต่อไป ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาที่มีความรู้ใดๆ พวกเขาได้แสดงว่ากฤษณะถือกำเนิดในดินแดนของคंसซึ่งเป็นราชาที่เป็นปีศาจ เวลานี้ไม่มีเรื่องของดินแดนของคंसซึ่งเป็นราชาปีศาจ ไม่มีใครคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาพูดว่า กฤษณะปรากฏอยู่ในทุกหนแห่งแล้วพวกเขาก็อาบน้ำให้กฤษณะและป้อนอาหารให้เขาเช่นกัน เวลานี้เขา(รูปบูชาของกฤษณะ)ไม่ได้รับประทานสิ่งใด พวกเขาได้วางอาหารทั้งหมดไว้เบื้องหน้ารูปปั้นของกฤษณะและแล้วก็รับประทานสิ่งนั้น นั่นเป็นหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาได้ออฟเฟอร์โบริดมากมายที่วัดศรีนาค แต่กฤษณะก็ไม่ได้รับประทานสิ่งใด ผู้ที่ออฟเฟอร์สิ่งนั้นก็รับประทานสิ่งนั้นเอง! พวกเขาทำสิ่งเดียวกันในการกราบไหว้บูชาเทพเจ้า พวกเขาทำรูปบูชาของเหล่าเทพเจ้า ทำการสักการะบูชาแล้วก็นำรูปบูชาเหล่านั้นไปจมน้ำ พวกเขาได้เอาเครื่องประดับออกจากรูปบูชา และนำรูปบูชาไปจมน้ำ จากนั้นผู้คนมากมายที่นั่นก็มาจยเอาไปสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาสามารถคว้าไปได้ เป็นเทพเจ้าที่ได้รับการกราบไหว้บูชามากที่สุด พวกเขาทำรูปบูชาของทั้งลักษมีและศรกา แม่อาวุโสก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน เธอได้ชื่อว่าพรหมบุตร(ลูกของบราห์มา) ลูกก็จะเข้าใจว่าพวกเขากราบไหว้บูชารูปของเธอสองชาติเกิดขึ้นและรูปของเธอในอนาคต นี่คือการที่มหัศจรรย์ สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถกล่าวไว้ในคัมภีร์ได้ นี่คือการกระทำในทางปฏิบัติ เวลานี้ลูกๆมีความรู้ ลูกเข้าใจว่าภาพลักษณ์ส่วนใหญ่ที่ได้มีการสร้างขึ้นนั้นเป็นภาพลักษณ์ของดวงวิญญาณ เมื่อได้มีการสร้างไฟบูชาของรูดร้า ก็ได้มีการทำชาลิเกรมนับหมื่นนับแสนขึ้น พวกเขาไม่เคยทำภาพลักษณ์ของเทพเจ้านับหมื่นนับแสน มีผู้กราบไหว้บูชาเท่าไรก็ตาม พวกเขาจะทำรูปบูชาของเหล่าเทพเจ้าเท่านั้น ในขณะที่พวกเขาทำชาลิเกรมนับหมื่นนับแสนในเวลาเดียวกัน พวกเขาไม่กำหนดวันที่และไม่ได้มีช่วงเวลาที่เป็นสิริมงคลสำหรับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามพวกเขากำหนดเวลาแน่นอนสำหรับการสักการะบูชาเทพเจ้า เมื่อนักธุรกิจมีความคิดที่จะสร้างไฟบูชาของรูดร้าและชาลิเกรม เขาก็จะเชิญพรหมณ์ พ่อผู้เดียวที่เรียกว่ารูดร้า พร้อมกันกับรูดร้าพวกเขาก็สร้างชาลิเกรมมากมาย นักธุรกิจเหล่านั้นจะบอกให้พวกเขาสร้างจำนวนที่แน่นอนของชาลิเกรม แต่พวกเขาก็ไม่กำหนดเวลาหรือวันที่สำหรับสิ่งนั้น ไม่ใช่พวกเขาจะสักการบูชารูดร้าในชีฟแจนตี ไม่เลย โดยทั่วไปแล้วพวกเขากำหนดให้วันพฤหัสบดีเป็นวันที่เป็นสิริมงคล ในเทศกาลดีพมาลา พวกเขาให้วางรูปบูชาของลักษมีไว้บนถาด สักการะบูชาและแล้ววางเก็บไว้ นั่นเรียกว่ามหาลักษมี รูปที่เป็นคู่ ผู้คนไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ลักษมีจะได้รับเงินมาจากที่ไหน? เธอต้องการคูครอง ลักษมีและนารายณ์นี้เป็นคู่กันและพวกเขาได้ให้ชื่อว่ามหาลักษมี เทพเจ้าทั้งหลายนั้นเข้ามาปรากฏตัวเมื่อใด? มหาลักษมีมีชีวิตอยู่เมื่อใด? ผู้คนไม่รู้จึงสิ่งเหล่านี้เลย เวลานี้พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูก แม้แต่ลูกทุกคนก็ไม่อาจดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้ในระดับเดียวกัน บาบอธิบายอย่างมากแล้วก็ถามว่า ลูกจดจำชีฟบาบาหรือไม่? ลูกจดจำมรดกหรือไม่? นี่คือนี่หลัก พวกเขาได้สูญเสียเงินเป็นอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี้ไม่แม้แต่สตางค์แดงเดียวของลูกที่สูญเสียไป ลูกทำงานรับใช้เพื่อที่จะกลับมาั่งั่ง ลูกใช้เงินจำนวนมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาสิ้นเนื้อประดาตัว ทุกสิ่งได้กลายเป็นฝุ่นผงธุลี มีความแตกต่างมากมาย ไม่ว่าลูกจะทำอะไรในเวลานี้ ลูกให้แกชีฟบาบาเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า ชีฟบาบาไม่ได้รับประทานสิ่งใดเลย ลูกรับประทานสิ่งนั้น ลูกๆ บราห์มินคือผู้ดูแลผลประโยชน์ที่อยู่ตรงกลาง ลูกไม่ได้ให้สิ่งใดแก่บราห์มา ลูกให้แกชีฟบาบา บางคนพูดว่า บาบานั้นชื่อโดติและเลื้อเข็ดมาให้ท่าน บาบาคพูดว่า ลูกจะไม่ได้สะสมสิ่งใดเลยด้วยการให้แกผู้นี้ ลูกจะสะสมเมื่อลูกให้แกผู้นี้โดยการจดจำระลึกถึงชีฟบาบาเท่านั้น ลูกรู้เช่นกันว่าบราห์มินนั้นได้รับการหล่อเลี้ยงจากคंसสมบัติของชีฟบาบา ไม่มีความจำเป็นต้องถามบาบาว่าลูกควรจะทำอะไรมา ท่านจะไม่รับสิ่งใด ลูกจะไม่สะสมสิ่งใดด้วยการจดจำบราห์มา บราห์มาเองนั้นก็ต้องรับจากคंसสมบัติของชีฟบาบา ดังนั้นท่านจะจดจำชีฟบาบาเท่านั้น เหตุใดท่านจึงจะรับสิ่งใดจากลูกเล่า? เป็นสิ่งผิดที่จะให้แก B.K. บาบาคได้อธิบายแล้วว่าหากลูกรับบางสิ่งจากใครและสวมใส่สิ่งนั้น ลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้นตลอดเวลา หากเป็นสิ่งเล็กๆ นั่นก็ไม่มีไร แต่หากเป็นบางสิ่งที่ดีมาก แล้วนั่นก็จะทำให้ลูกนึกถึงบุคคลนั้นมากยิ่งขึ้น “คนนั้นคนนั้นให้สิ่งนี้กับฉัน” พวกเขาไม่ได้สะสมสิ่งใดเลย นั่นได้กลายเป็นการสูญเสีย ชีฟบาบาคพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อไม่มีความต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ เป็นลูกๆ ที่ต้องการเสื้อผ้า ฯลฯ และพวกเขาจะได้รับสิ่งนั้นจากคंसสมบัติของชีฟบาบา พ่อไม่มียาร่างของพ่อเอง ผู้ที่มีสิทธิ์ที่จะได้รับจากคंसสมบัติของชีฟบาบา เขามีสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยเช่นกัน ลูกๆกินและดื่มในบ้านของพ่อ ลูกทำงานรับใช้และหารายได้ด้วยเช่นกัน ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งหารายได้มากขึ้นเท่านั้น ลูกกินและดื่มจากจากคंसสมบัติของชีฟบาบา หากลูกไม่ให้แกท่าน ลูกก็ไม่ได้สะสมสิ่งใดเลย ลูกต้องให้แกชีฟบาบาเท่านั้น บาบาคด้วยท่านที่เราจะกลายเป็นผู้ที่มิใช่หลายล้านเท่าสำหรับอนาคตเป็นเวลา 21 ชาติเกิดของเรา เงินของเราจะหมดสิ้น ดังนั้น พวกเราจะให้แกผู้เดียวที่ทรงพลัง พ่อทรงพลัง ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด ผู้คนให้ทางอ้อมในนามของพระเจ้า ไม่มีพลังมากนักในการให้บางสิ่งทางอ้อม เวลานี้ลูกได้รับพลังอย่างมากเนื่องจากท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการ

ส่วนตัว เวลานั้นที่ผู้ทรงพลังอำนาจของโลกนั้นคงอยู่ เมื่อลูกให้ท่านบางสิ่งในนามของพระเจ้า ลูกจะได้รับบางสิ่งเป็นการตอบแทนเป็นระยะเวลาชั่วคราว ที่นี้พ่ออธิบายแก่ลูกว่าท่านอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและท่านคือผู้เดียวที่ให้ทุกสิ่งผู้นี้ให้ทุกสิ่งแก่ชีพบบาด้วยเช่นกันและได้รับอาณาจักรของทั้งโลกเป็นการตอบแทน ลูกก็รู้เช่นกันว่ามีนิมิตของรูปที่อะแวนผ่านรูปที่มีตัวตนนี้ ชีพบบาเข้ามาในผู้นี้และพูดกับลูกๆ ลูกไม่ควรมีความคิดว่าอยากได้อะไรจากมนุษย์ บอกพวกเขาว่า ส่งสิ่งนั้นไปที่คลังสมบัติของชีพบบา ลูกจะไม่สามารถรับอะไรตอบแทนด้วยการให้แก่ผู้นี้ ลูกจะสูญเสียมากยิ่งขึ้น หากใครบางคนยากจน บางทีเขาก็อาจจะให้บางสิ่งที่มีค่าสามถึงสี่รูปี หากเขาจะนำสิ่งนั้นไปใส่ไว้ในคลังสมบัติของชีพบบา เขาก็จะสะสมหลายล้าน ลูกต้องไม่ทำให้เกิดการสูญเสียแก่ตนเอง โดยทั่วไปแล้วเป็นเทพธิดาที่ได้รับการกราบไหว้บูชาเนื่องจากลูกๆ เทพธิดาทั้งหลายได้กลายเป็นเครื่องมือที่จะให้ความรู้ แม้ว่าบราเธอร์จะอธิบายด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วก็เป็นผู้เป็นแม่ที่ได้กลายเป็นครูและชี้หนทางนี้แก่ผู้อื่น เหตุนี้เองเทพธิดาจึงได้รับการจดจำมากกว่า เทพธิดาได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างมาก ลูกๆ ก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเป็นเวลาครึ่งจร ในตอนแรกลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาอย่างเต็มที่ และแล้วเนื่องจากลูกได้สูญเสียไป 2 องศา ลูกจึงกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเพียงครึ่งหนึ่ง ยุคนี้เรียกว่าราชวงศ์ของราม พวกเขาพูดถึงหลายแสนปีและดังนั้นจึงไม่มีอะไรสามารถคำนวณได้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสติปัญญาของลูกๆ และสติปัญญาของผู้คนของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกมีสติปัญญาของพระเจ้าในขณะที่พวกเขามีสติปัญญาที่เป็นเช่นปีศาจ มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าทั้งวงจรเป็นเวลา 5000 ปีและวงจรนี้ก็หมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้คนที่อยู่ในเวลากลางคืนก็พูดว่าเป็นหลายแสนปีและผู้ที่อยู่ในเวลากลางวันก็พูดว่าเป็น 5000 ปี เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกได้ยินเรื่องราวที่ผิดๆ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งต่างๆ เช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ที่นั้นลูกได้รับมรดกของลูก เวลานั้นลูกได้รับคำสอนโดยตรง นี่คือศรัทธาที่ผิดคิดว่า คำว่า “ศรัมัท” นั้นไม่ได้กล่าวถึงในคัมภีร์อื่นใด ยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ยุคแห่งกิตะนี มาทุกๆ 5000 ปี ไม่สามารถจะมีเรื่องของหลายแสนปีได้ อธิบายยุคบรรจบพบกันแก่ใครก็ตามที่มา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้คำแนะนำของผู้สร้าง นั่นคือ คำแนะนำของตัวท่านเองและสิ่งสร้างของท่านแก่ลูก แม้กระนั้นท่านก็พูดว่า อังชะ, จดจำพ่อ! หากลูกไม่สามารถจะซึมซับความรู้ เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อและดังนั้นลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสะสมรายได้หลายล้านเป็นเวลา 21 ชาติเกิด, ใช้ทุกสิ่งที่มีโดยตรงในทางที่มีค่าเพื่องานรับใช้ของพระเจ้า กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และทำงานรับใช้ในนามของชีพบบา
2. ตรวจสอบดูว่าสติปัญญาของลูกไปที่ไหนในขณะที่ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง เก็บบันทึกที่แท้จริงของการจดจำระลึกถึงของลูก เพื่อที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดก

พร: พร: ขอให้ลูกเบิกเน้นต่อความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับความปรารถนาและอยู่อย่างมีความสุขในโชคที่สูงส่งของลูกด้วยการตระหนักถึงการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่สูญสลายของลูก
ลองคิดว่าโชคของใครบางคนจะเป็นเช่นไรที่พ่อเป็นผู้ประทานโชคเอง มีความสุขเสมอที่โชคนั้นเป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก “ว้าว โชคที่สูงส่งของฉัน! ว้าว พ่อผู้ประทาน!” เฝ้าแต่ร้องเพลงนี้ต่อไปและโอบน้อมในความ สุข ลูกได้รับสมบัติที่ไม่สูญสลายซึ่งจะอยู่กับลูกเป็นเวลาหลายชาติเกิด ไม่มีใครสามารถแย่งชิงได้หรือขโมยไปจากลูกได้ เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นที่ลูกไม่มีความปรารถนาเลย ลูกพบความสุขในจิตใจสำหรับลูกที่ได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ไม่มีอะไรขาดหายไปและดังนั้นลูกจึงไม่สนใจในความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา

คติพจน์: เวลาของการกระทำบาปได้ผ่านไปแล้ว แต่ความคิดและคำพูดที่ไร้ประโยชน์ยังคงหลอกลวงลูกเป็นอย่างมาก